Kız ve Deniz Kuşları
Jane MEADOW

Kız ve Deniz Kuşları

Jane MEADOW

Maya, denizin yüksek kayalıklara çarptığı kıyıdaki küçük bir evde yaşıyordu. Her sabah kırmızı lastik çizmelerini ve hardal sarısı yağmurluğunu giyerdi. Kuş çıkartmalarıyla kaplı bez çantasını kapar ve deniz kuşlarını izlemeye koşardı. Suyun üzerinde süzülüp seslenirlerdi ve Maya onların gürültülü, harika dünyasından hiç sıkılmazdı.

Maya her tür deniz kuşunu ezbere bilirdi. Turuncu gagalı ve komik yürüyüşlü deniz papağanlarını severdi. Bağıran martıları ve ok gibi dalan sumruları severdi. Onları izlerken koyu kahverengi gözleri parıldardı. Dişi eksik gülümsemesiyle gülümsediğinde burnunun üzerinde çiller dans ederdi. Kayalıklar, koca dünyadaki en sevdiği yerdi.

Bir bahar sabahı Maya, kıyı yolunda yeşil polar giymiş bir grup insan gördü. Ellerinde panolar ve dürbünler vardı. Sam adında uzun boylu bir gönüllü ona el salladı. 'Kuşlar yuva yaparken onlara yardım etmek için buradayız,' dedi Sam. 'Bize katılmak ister misin?' Maya o kadar hızlı başını salladı ki iki kıvırcık saç topuzu zıpladı. Yardıma hazırdı.

Sam, Maya'ya yuva yapan kayalıkları gösterdi. 'Deniz kuşları her yıl yumurta bırakmak ve yavrularını büyütmek için buraya gelir,' diye açıkladı Sam. 'Ama insanlar kıyı yollarından ayrılırsa gizli yuvalara basabilir ya da anne babayı korkutup kaçırabilir.' Maya dikkatle dinledi, koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Yavru kuşları güvende tutmakla ilgili her şeyi öğrenmek istiyordu.

Yolun yakınında, kumlu bir yuvadan bir deniz papağanı fırladı. Siyah beyaz tüyleri düzgündü ve turuncu ayakları çimenlerde pıtır pıtır yürüyordu. Gagasında bir sürü küçük balık vardı. 'O deniz papağanı yavrusunu besliyor,' diye fısıldadı Sam. 'Yolda kalırsak anne baba korkmadan gelip gidebilir.' Maya sırıttı. Deniz papağanı meşgul ve komik görünüyordu.

Sam, Maya'ya özel bir görev verdi. 'Ziyaretçilere neden kıyı yollarında kalmaları gerektiğini anlatmaya yardım edebilirsin,' dedi Sam ve ona bir çıkartma sayfası uzattı. 'Sözlerin büyük fark yaratabilir.' Maya gururlandı. Çıkartmaları çantasına koydu ve konuşmasını prova etti. 'Yolda kal, kuşları güvende tut!' dedi rüzgâra.

Kısa süre sonra mavi bir yağmurluklu ziyaretçi kayalık boyunca geldi. Kırmızı bir sırt çantası ve boynunda bir fotoğraf makinesi vardı. Deniz papağanlarının daha iyi bir fotoğrafını çekmek için yoldan çıktı. Maya'nın kalbi hızla çarptı. 'Affedersiniz!' diye kibarca seslendi. 'Lütfen yolda kalın. Yavru kuşlar tam orada yuva yapıyor.' Ziyaretçi şaşırmış göründü.

Ziyaretçi kaşlarını kaldırdı. 'Bilmiyordum,' dedi. 'Sadece bir fotoğraf istiyordum.' Maya yuvayı işaret etti. 'Oraya basarsanız bir yavruyu ezebilir ya da anne babayı korkutabilirsiniz,' diye açıkladı. 'Yolda kalırsak kuşlar dinlenip büyüyebilir.' Ziyaretçi gülümsedi. 'Bana söylediğiniz için teşekkürler,' dedi ve patikaya geri döndü.

Sam, Maya'ya başparmağını kaldırdı. 'Aferin,' dedi Sam. 'Tam da ihtiyacımız olan şey bu.' Maya ışıl ışıl gülümsedi. Öğleden sonrayı diğer ziyaretçilere yardım ederek geçirdi. Onlara deniz papağanlarını gösterdi ve kıyı yollarının neden bu kadar önemli olduğunu anlattı. İnsanlar dinledi ve gülümsedi. Yolda kaldılar ve güvenli bir mesafeden fotoğraf çektiler. Maya kendini gerçek bir koruma yardımcısı gibi hissetti.

Güneş batmaya başlarken Maya ve Sam kayalık boyunca yürüdüler. Deniz kuşları gece için yerleşiyordu. 'Bugün harika bir iş yaptın,' dedi Sam. 'Senin sayende deniz papağanları ve yavruları güvenle dinlenebilir.' Maya yuvarlara baktı ve içi ısındı. Yaban hayatına yardım etmişti, her seferinde küçük bir adımla.

Ertesi sabah Maya, çantası çıkartmalarla dolu olarak kayalıklara döndü. Mavi yağmurluklu aynı ziyaretçiyi gördü. Yolda durmuş, fotoğraf çekiyordu. 'Arkadaşlarıma yuva yapan kuşları anlattım,' dedi. 'Artık hepimiz yolda kalıyoruz.' Maya'nın dişi eksik gülümsemesi iyice genişledi. 'Teşekkür ederim!' dedi. 'Kuşlar da sana teşekkür ediyor.'

Sam, Maya'ya yuvasından dışarı bakan bir deniz papağanı yavrusu gösterdi. Tüylü ve küçüktü, minicik turuncu bir gagası vardı. 'Yolu açık tuttuğumuz için o yavru güçleniyor,' dedi Sam. Maya yavrunun yuvasına geri paytak paytak gidişini izledi. Deniz kuşu ailelerini güvende ve mutlu tutmadaki küçük payıyla gurur duydu.

Gönüllüler ve dikkatli ziyaretçiler hakkında haber yayıldı. Daha çok insan deniz kuşlarını görmeye geldi ama hepsi kıyı yollarında kaldı. Maya'nın neşeli açıklamalarını dinlediler. Deniz papağanları, martılar ve sumrular huzur içinde yuva yaptı. Yavrular her gün biraz daha büyüdü. Kayalık mutlu kuş sesleriyle doluydu ve Maya, herkes yardım ettiğinde korumanın işe yaradığını biliyordu.

Sezonun sonunda Sam, Maya'ya özel bir rozet verdi. 'Sen artık resmî bir deniz kuşu koruyucususun,' dedi Sam. Maya rozeti hardal sarısı yağmurluğuna taktı. Denize baktı ve gülümsedi. 'Yardım etmeye devam edeceğim,' diye söz verdi. 'Her küçük özen davranışı yaban hayatına yardım eder.' Deniz kuşları teşekkür eder gibi seslendi.

Maya hâlâ her gün kayalıkları ziyaret ediyor. Turuncu gagalı deniz papağanlarını ve tepede daireler çizen martıları izliyor. Her zaman yolda kalıyor. Bazen ziyaretçiler görüyor ve onlara, 'Lütfen yolda kalın. Bu, yavru kuşları güvende tutar,' diyor. Dinliyorlar ve kuşlar dinleniyor. Maya, küçük bir kızın bile büyük fark yaratabileceğini biliyor.

Deniz kuşu topluluğu Maya ve gönüllüler sayesinde gelişiyor. Yavrular tüylenip denize açılıyor. Anne babalar yuvalarına dönüyor. Kıyı yolları dikkatli ziyaretçilerle hareketli kalıyor. Maya'nın çantası artık daha da fazla kuş çıkartmasıyla kaplı. Dişi eksik gülümsemesiyle gülümsüyor ve herkes kendi payına düşeni yaptığında korumanın işe yaradığını biliyor.